

En pårørende fortæller

Jeg hedder Jette Hjørne Hansen og er ægtefælle til Ole, som blev visiteret til Hospice Søndergård på grund af afsluttet behandling for cancer. Jeg vil gerne fortælle lidt om vores ophold på hospice.

Vi havde fra en god ven og hans ægtefælle hørt om den gode behandling, de havde oplevet. Så efter en dårlig hospitalsoplevelse kontaktede vi egen læge, som visiterede Ole til Søndergård. Det resulterede i et ophold, der kom til at vare ca. 5 uger.

Vi blev godt taget imod af alle og følte os meget trygge. Vi blev stillet i udsigt, at det var et palliativt ophold, og at Ole efter medicinering muligvis kunne komme hjem igen.

Det betød meget for os, at vi i det omfang, vi havde brug for det, kunne være sammen. Nogle dage og en enkelt weekend hentede jeg Ole og kørte ham tilbage om aftenen. I det daglige kunne vi spise sammen - den dejlige mad, som de serverede på hospice. Jeg kunne bo der, når jeg havde brug for det, enten på stuen eller i et værelse, der er til rådighed.

Selv om det er på en trist baggrund, oplevede jeg mange højdepunkter, som jeg stadig mindes.

Bl.a. holdt vi Oles fødselsdag, hvor vennerne spiste frokost, som jeg bestilte i køkkenet. En eftermiddag var der musikalsk underholdning. Her dansede vi vores sidste stille dans.

En dygtig harpenistinde spillede for os flere gange - helt alene på stuen. Et spabad blev det også til, med drinks, chokolade og frugt - og naturligvis harpespil på CD-anlægget.

Vi mødte så mange gode mennesker, som lettede opholdet for os, bl.a. stedets præst. Hospicet er for alle trosretninger, men alle, der føler behov for det, kan tale med præsten.

Ligeledes fik vi god hjælp af stedets socialrådgiver, som formidlede kontakt til OK-Fondens advokat.

Et helt kapitel for sig var stedets dygtige og kompetente personale, læger og sygeplejersker. Også de mange frivillige, der var behjælpelige med alt muligt - stort og småt.

I det hele taget følte jeg mig "holdt i hånden" i hele forløbet og følte mig særdeles velinformeret hen imod slutningen.

Jeg føler en tilknytning til stedet, og ud over en mindeaften efter ca. 3 måneder kommer jeg der stadig. Nu som medlem af bestyrelsen for Støtteforeningen. Jeg har ingen dårlige minder fra den hårde tid, det er at måtte sige farvel til min elskede mand gennem et helt liv.

Jeg har fortalt Hospice Søndergård, at jeg har booket en "åben billet" til min egen sidste rejse.

Jette Hjørne Hansen

PS: Ole havde selv aftalt med præsten, at han skulle forrette bisættelsen, ligesom harpenistinden og hendes datter(cello) spillede i kirken. Et dejligt og mindeværdigt farvel.